

Lieve broers en zussen,

We zijn terug van een onvergetelijke reis naar Ghana, alles is goed gegaan! We zijn dankbaar voor alles wat God gegeven heeft. We hebben veel gezien en meegemaakt en merken dat het tijd kost om alles een plekje te geven. Leven in een ontwikkelingsland is zo anders dan het leven hier in Nederland. Op de website www.samenwerkvakanties.nl kun je een reisverslag van onze reis lezen. Erg leuk! Heb je nog niet gekeken, dan is dat zeker een aanrader, er staan ook mooie foto's bij. In deze regenboog schrijven we jullie voor de laatste keer een update.

We kwamen na een goede vlucht aan in Accra de hoofdstad en reden met de bus in ongeveer 2 uur naar New Ningo. We schrokken wel van de grote armoede in Ghana, overal ligt afval, huizen zijn niet afgebouwd en de wegen zijn erg slecht. Langs de weg staan veel mensen spullen te verkopen en sommige gezinnen eten maar 1 maaltijd per dag. De boodschappen zijn best duur, dus veel geld voor iets anders is er niet. Een klein potje mayonaise kost 3 euro, gelukkig zijn de lokale producten wel goedkoper, maar het eten is vrij eenzijdig, als groente eet je vrijwel alleen tomaat. Toch viel ons op dat de Ghanezen er vaak netjes en mooi bijlopen. Kleding is erg belangrijk, de vrouwen dragen bijna allemaal jurken of rokken, vaak in prachtige prints. Naar de kerk trekken ze meestal witte kleding aan. Ook op het project zagen we veel kinderen die in hun mooiste kleding kwamen. Het was namelijk feest! Ook al hebben de mensen niet veel geld te besteden, toch zijn ze rijk. Ze zorgen voor elkaar, helpen elkaar en zijn altijd samen aan het werk. We hadden mooie gesprekken met de mensen, bijvoorbeeld tijdens het bouwen van het klaslokaal en tijdens de huisbezoeken. Waar je ook komt er is altijd tijd voor een praatje, een grapje, een spelletje, een gebed, een lied of een dans... we kregen een erg warm welkom van de lokale bevolking. Er komen maar weinig blanken in het gebied, dus met 50 personen waren we zeker een bezienswaardigheid.

Toen we bij het project aankwamen werden we welkom geheten door de pastor van de methodistenkerk. De kerk is ongeveer even groot als onze gemeente en de pastor is net aangesteld. Ook Henry heette ons welkom, namens Compassion. Al bijna 20 jaar zet hij zich in voor de armste kinderen in het dorp, elke zaterdag komen ze naar de school bij de kerk om mee toe doen aan het project. Ze leren daar goed voor zichzelf zorgen, krijgen Bijbelonderwijs, leren nieuwe vaardigheden en krijgen hulp waar nodig. Ook de families worden ondersteunt. Henry kent iedereen en iedereen kent Henry. Mooi hoe betrokken hij is binnen de kerk, het dorp en het project. Op oudejaarsdag bezochten we de kerkdienst, deze werd buiten onder de sterrenhemel gehouden. Wat een eer om hier bij te zijn. We hebben gezongen en gedanst en geluisterd naar verschillende getuigenissen, ook de brief van onze kerk, hebben we toen aan de gemeente voorgelezen.

We verbleven dus in het dorp New Ningo, in een prachtige bijbelschool. Dit was een fijne plek, om na een lange dag terug te komen. We hadden een grote eetzaal en 's avonds deden we hier de voorbereidingen van het kinderwerk, voor de volgende dag. Daarna hadden we ook Bijbelstudies met elkaar, de kinderen, tieners en ouderen hadden hun eigen groepen. Meestal was er wel water om te douchen, en de kakkerlakken, muggen en mieren konden we ook aardig buiten de deur houden ;-)

Het bouwen van het leslokaal is heel voorspoedig gegaan. De bouwers konden direct beginnen met het bouwen van het leslokaal. Muren metselen, bekistingen maken, betonstorten, alles werd met de hand gedaan. Het was hard werken en vooral ook hard zweeten. Onze bouwers werkten samen met de lokale timmermannen. Het is gelukt! Het lokaal is helemaal af, inmiddels is het al in gebruik genomen door de school.

Het kinderproject was ook prachtig om te doen, elke keer kwamen er bijna 100 kinderen naar de kerk! We gingen met hen zingen, dansen, een Bijbelverhaal vertellen en daarna knutselen en spelletjes of sportactiviteiten doen. Er is in Ghana niet veel voor kinderen, de lokalen bestaan uit kale betonnen wanden en vloeren. In het onderwijs zijn vooral het rekenen en taal belangrijk, er zijn geen uitjes of sportlessen etc. Er zijn ook geen speeltuinen en er is weinig speelgoed, gelukkig is er vaak wel een bal te vinden om mee te voetballen. De kinderen genoten van alle aandacht en de leuke dingen die we met elkaar konden doen. Deze projectweek heeft heel veel impact gehad op hun en ons leven. Ook de kinderen van onze groep hielpen mee met de sport, de spellen en het knutselen en raakten bevriend met de lokale kinderen. Het afscheid nemen viel iedereen dan ook erg zwaar. Huilen, een laatste knuffel, zwaaien... met pijn in ons hart stapten we in de bus terug. Maar alle mooie herinneringen bewaren we in ons hart.

We willen iedereen bedanken die ons heeft gesteund en met ons heeft meegeleefd. Bovenal danken we God voor wie Hij is en Zijn rijke zegen. Willen jullie blijven bidden voor Ghana, voor mensen, kinderen in armoede? Tige tank!

Familie Bruining
Familie van der Wal
Familie Alma